

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Stycznia r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W gazecie petersburskiej z dnia 3 stycznia, w liście kawalerów orderu S. Włodzimierza tej klasy, Nasyłaskawicy mianowanych dnia 9 listopada r. z. są wymienieni: Za chwałebne wysłużenie więcej trzech lat, wybrani na urzędy przez szlachtę: Marszałek powiatu starodubowskiego półkownik *Jakób Czernolucki*, chorąży powiatu perejasławskiego gubernii półtawskiej *Franciszek Romers*; prezydent izby sądu cywilnego gubernii słobodzko-ukraińskiej rotmistrz *Dymitr Roselion Szoszalski*, chorąży powiatu hadziackiego gubernii półtawskiej porucznik floty *Alexy Stawicki*, sędzia sądu powiatowego achtyrskiego gubernii słobodzko-ukraińskiej *Maxym Mandryka*, b. assessor sądu głównego wołyńskiego 2go departamentu a teraz rada sądu *Józef Zaleski*; Marszałkowie gubernii półtawskiej: powiatu mirgorodzkiego *Paweł Danilewski*, powiatu romieńskiego *Teodor Bezpalczew*, i powiatu przyluckiego *Jakób Chorleńko*; assessor sądu kryminalnego gubernii słobodzko-ukraińskiej sztabs-rotmistrz *Symon Kardaszewski*; assessorowie sądów ziemskich gubernii wołyńskiej powiatu rowieńskiego *Dymitr Woiciechowski*; gubernii półtawskiej powiatu hadziackiego ziemski komissarz *Włodzimierz Bielecki*, Sędzia sądu powiatowego żmijewskiego gubernii słobodzko-ukraińskiej *Michał Saweliew*, tegoż sądu assessor *Mina Szczerbin*, podkomorzy powiatu łochwickiego gubernii półtawskiej *Grzegorz Gamaley*, Sędzia sądu ziemskiego nowo-żybkowskiego gubernii czernichowskiej *Piotr Zeńczeńko*, i tegoż sądu podsedek *Michał Bardowski*, ziemski sprawnik lepeński gubernii witebskiej koleski rejestrator *Antoni Rylewicz*; Prezydenci: gubernii grodzieńskiej, kobryńskiego sądu granicznego *Adam Xiągę Masalski*, mińskiego sądu głównego 2go Departamentu *Ignacy Iwanowski*, grodzieńskiego sądu głównego 1go Departamentu *Leon Suchodolski*, grodzieńskiego gubernialnego sądu granicznego *Felix Andrzejkowicz*; gubernii podolskiej powiatu latyczewskiego sądu granicznego *Jan Wołocki*, i witebskiego sądu głównego 1go Departamentu, *Jan Hrabia Plater*; Marszałkowie powiatowi: gubernii grodzieńskiej powiatu nowogrodzkiego *Józef Woyniłowicz*, gubernii podolskiej powiatu bałckiego *Hipolit Czernomski*, teyże gubernii powiatu olgopolskiego *Fabijan Lipiński*, i gubernii mohylewskiej powiatu sińskiego *Kazimierz Szeżanowski*; Sędziowie: gubernii wołyńskiej sądu powiatowego kowelskiego *Michał Wolski*, i gubernii grodzieńskiej powiatu wołkowyskiego sądu grodzkiego *Bogumił Walter*; assessorowie: witebskiego sądu głównego 2go Departamentu *Mikołaj Kanowski* i grodzieńskiego sądu głównego 2go Departamentu *Kasper Ruszczyk*; podolskiego sądu głównego 2go Departamentu deputat *Mikołaj Popowski*; i gubernii mohylewskiej, podkomorzy powiatu mohylewskiego *Józef Dąbrowski*; za chwałebne wysłużenie lat 35 w rangach klasycznych, kijowskiego sądu głównego 2go Departamentu radca, *Mikołaj Alexandrowicz*, witebskiego sądu głównego 1go Departamentu radca *Roman Horbaczewski*, radca dworu gubernii niżegorodzkiej horodniczy horbatowski *Piotr Terne*.

Przybyli do St. Petersburga: Naczelnik sztabu morskiego J. C. M. kontr-admirał *Fon Moller*

2gi, oremburski wojenny gubernator, jenerał piechoty, *Essen* iszy; poseł bawarski, *Hrabia Brey*

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 stycznia.

W rozkazie dziennym ogłoszono, iż kilkunastu oficerów różnego stopnia i różney broni przeznaczonymi zostali do nowo utworzonego korpusu pociągu.

W sobotę zeszłą upadł śnieg i już się zaczęły sanki uwijać po stolicy, lecz wkrótce sanna zamieniła się w błoto. Prawie co dzień w południe słonce dogrzewa. W ogrodzie P. *Ulrycha* widzieliśmy wczoraj na zagonach rozkwitłe liliaki, lak, a nawet goździki i wiele innych kwiatów. W niektórych okolicach na końcu grudnia orano.

W tutejszym instytucie lekarskim w tych czasach wiele wykonano operacyi bardzo szczęśliwych, między innemi, *Helena Choyńska*, córka wyrobnicy ze wsi Tarchomina, mająca lat 11, przypadkiem prawie wszystkie kości w ręce strzaskalała, po kilkotygodniowym leczeniu dziewczyna już władać zupełnie może tą ręką. *Felixowi Szymanowski*, synowi szewca z Skierniewic, mającemu dopiero lat 5, uformował się kamień wielkości sliwki; operacya udała się naysposobniej, a chłopczyka uzdrowiony powraca do oycy.

Jak jest niebezpieczno kazać jechać prędkiem doroskarzom, do tegoż przypadek wydatzony przed kilka dniami, na ulicy mazowieckiej dyszel od pędzącej doróżki przeszył konia wartującego kilkadziesiąt dukatów, zaprzężonego w karecie wyjeżdżającej właśnie z kamienicy. Właściciel doróżki musiał stratę wynagrodzić.

W okolicy *Kłodawy* pewna obywatelka uczuła boleści w piersiach, zaczęły one puchnąć: rozumiano, iż to jest niebezpieczna choroba, zwana rakiem; lekarz przystąpił do operacyi i wy dobył jakiś owad z nogami, dotąd nieznan. Oczekujemy obszerniejszego uwiadomienia o tem nadwyzczaynem zdarzeniu.

MIASTO WOLNE KRAKOW.

(z Kur. Warsz.) D. 7 b. m. zakończył się seym rzeczypospolitey w duchu jedności i zgody. Do pięknych uchwał tego seymu należy prawo, względem służących, którzy dotąd byli panami swoich panów, co przechodziłoby granice wszelkiej wolności. Uchwalono 10,000 zł. na dom roboczy, co uwolni od natręctwa próżniaków, skarżących się pozornie, iż niemają sposobu do zarobku i wyżywienia.

Do miasteczka 10 mil od Krakowa przyjechali aktorowie niemieccy, i grali po polsku komedya *Dworek na gościńcu*: było to nader pocieszne widowisko, bo artyści nie znając języka, mechanicznie się rol uczyli, i prawie zawsze była akcyja sprzeczną wymawianym słowem.

N I E M C Y.

Sztudgard dnia 30 grudnia. Jedna z gazet naszych zawiera tę, niepotrzebującą zapewne żadnego potwierdzenia, nowinę, że gabinet wiedeński, po otrzymaniu wiadomości, jak Dywan przełożenia angielskie i austriackie przyjmuje, postanowił, za zmiesieniem się ze czterema wielkimi mocarstwami, wydać wojnę turkom, i że jest mowa o nowem między pięcią wielkimi mocarstwami przymierzu. (*Korr. Hamb.*)

(z *Gaz. Lwow.*) Sprzymierzeni Monarchowie Europy, przekonani o przyjaznym wpływie na pomyślność ich ludów, pochodzącym z zupełnej, jaka tylko być może wolności żeglugi, zgodzili się przy końcu aktu kongressu wiedeńskiego w d. 9 czerwca 1815 na artykuły, poczynawszy od 108 do 116, wraz na główne zasady, podług których wolno ma być tym rządów, których kraje przeryzyna jedna lub więcej rzek, wnieść między sobą w szczególne układy dla przywrócenia na takowych wspólnych rzekach wolnej żeglugi.

Na zasadzie tych oznaczeń, C. K. tajna nadworna i stanu kancelarya i C. K. kommissya nadworna handlowa, która mocą powierzonego sobie przez N. Pana środkowego kierowania sprawami, ściągającami się do wzrostu narodowego przemysłu, handlu i żeglugi w całej Monarchii, starała się od owej epoki nieustannie i za porozumieniem się zastosować także wspomniane oznaczenia do ważnego dla wielkiej części Niemiec handlu na rzece *Elbie*, na której wolności żeglugi od wieków próżno spodziewano się. Na ten koniec przedsięwzięto wszelkie przygotowania, oraz korzystano z pierwszej chwili przyjaźnej, aby wnieść w potrzebne porozumienie się z innemi państwami, nad brzegami *Elby* położonemi, jako to: z Prusami, Saxonią, Hannoverem, z Danią dla Xięstw Holsztyńskiego i Lauenburskiego, z Xięstwem meklemburg-szweryńskim, z trzema domami Xiążąt Anhaltsko-Bernburskich, z Xięstwem Kötthenskiem i Dessauskiem, tudzież z wolnem miastem Hamburgiem należącym do związku.

Tak tedy w roku 1819 udało się w *Dreznie* zwołać pełnomocników wspomnianych, i jednako wemi uczuciami, ku tak dobroczynnemu i wysokiemu celowi napelnionych rządów, którzy pełnomocnicy zebrawszy się, poruczyli jednomyślnie przewodnictwo Ces. Austriackiemu pełnomocnikowi, a przejęci ważnością swojego poselstwa, jako też ożywieni rzadkim duchem zgody i zobopólnego zaufania, nakoniec po niektórych pokonanych trudnościach, podpisali w 25 czerwca t. r. dla urzędzenia żeglugi na rzece *Elbie*, stosownie do uchwał kongressu wiedeńskiego, złożoną z 35 art. ugodę, której ratyfikacye od wszystkich Państw nadbrzeżnych teżyż rzeki nastąpiły, i w d. 12 t. m. podobnież w *Dreznie* uroczyste zostały wymienione. Podług treści tego aktu żeglugi, który niebawnie w całej zupełnej treści publicznie ogłoszony zostanie, rzeka *Elba* jest za wolną uznaną; szyprowie każdego z nadbrzeżnych państw będą mogli wypływać wolno ze wszystkich punktów *Elby* aż na morze; i gdzie im ich dobro wskaże, mogą brać tam i na powrót ładunek; podróży ich nie wstrzyma na całej *Elbie* żadne prawo, zmuszające do płacenia haraczów lub składania towarów; żadne przywileje cechów szyprowych, żadne prerogatywy jakiegokolwiek miasta, korporacyi, nie będą obowiązywały wolnego szyprowy, który mając własny statek i jego osadę płynie swobodnie z jednego miejsca handlowego na drugie. Urzędy celne w liczbie 35, strzegące pierwej brzegów *Elby*, zmniejszone są do czterestu na całej rzece, płynącej przez dziesięć państw nadbrzeżnych. Cła, mające niegdy tak szkodliwy wpływ na handel i żeglugę, nie tylko umiarkowano, lecz oparto na stałych oznaczeniach, i nie mogą być nigdy podwyższane bez wzajemnego wszystkich Państw porozumienia się. Przedmioty przemysłu i pierwsze potrzeby życia nie nieznaczący podlegają opłacie. Dawniejsze liczne przeglądania ładunku statków, po całej *Elbie* płynących, ograniczone zostały w zupełnym zaufaniu na przeglądzie w jednym państwie. Wszystkie dowolności urzędników, podczas pobierania należności i przeglądania ładunku, zniosły na *Elbie* należycie rozważone przepisy, zaprowadzono niektóre stosowne policyjne środki, ochraniające rzetelnego szyprowy od nieprzyzwoitości, a czuwające zato nad nierzetelnym. Niewolno wznosić żadnych na rzece i przy brzegach, budowli, któreby przeszkadzały żegludze, a gdzie się jeszcze znajdują jakie zawady, takowe, skoro ta umowa, zacznie

mieć moc obowiązującą, powinny być niezwłocznie zniesione. Troskliwość tej ugody nie ogranicza się na samem ulepszeniu teraźniejszego stanu żeglugi na *Elbie*. Skoro nowy porządek żeglugi pocźnie być skutecznym na tej rzece, nie jedno jeszcze pozostanie do życzenia: nowe doświadczenia pociągną za sobą potrzebę nowych oznaczeń, a potrzeby handlu objawiają się wtedy śmiało, kiedy ten swobodnie prowadzony będzie na wolnej rzece. Dla tego zbierać się będą peryodycznie pełnomocnicy wszystkich państw nadbrzeżnych od czasu do czasu, i pierwsze zebranie się nastąpi w Hamburgu, po upłynionym roku, aby ku wsparciu tymczasowie osiągniętych przepisów, dodać przywiedzionemu do skutku systematowi *Elby*, nowe i stosowne oznaczenia i systemat ten coraz bardziej ustalić.

Tak doyrzewając powoli owoce spokojnej zgody Państw związku niemieckiego, i pewnie potomność uzna z wdzięcznością, przynajmniej te mierzalne prace rządów i czynne usiłowania owej, kierującej przezorności i pośredniczącego ducha zgody w sprawie narodowej, w której potrzeba było ukończyć krzyżujące się sprawy prywatne, usunąć dawne zwyczaje i przesady, co też rzeczywiście państwa nadbrzeżne ze stałością dopełniły; duchowi temu winne są Niemcy jedną z posad przyszłej pomyślności, która zapewne, po długoletnich pełnych ucisku stosunkach, tylko powoli może się wnosić, a której nad każdą ludzką władzą, nad każdym niecierpliwym pocisk i popęd, zgodny duch życzliwości zapewnia więcej pocieszny wzrost w biegu kształtującego się czasu.

Rządowi pełnemu chwały teraz panującego Monarchy naszego, najlaskawszego Cesarza zostawiono było, otworzyć nowy i korzystny sposób, a dla handlu szczególnie dogodną drogę wodną, dla zbywania płodów natury i sztuki, dla monarchii austriackiej, a szczególnie dla Czech, ożywić we wnętrzną żeglugę w tych północnych okolicach: ułatwić niektóre ważne związki handlowe z obcemi Mocarstwami, a tem samem przemysłowi i narodowemu zapewnić środki, ku chwyceniu się drogi, nowe pożytki przynoszącej.

Jego Cesarska Mość, zatwierdzając wspomnianą ugode, raczył za prace w tej mierze przedsięwzięte okazać szczególne swoje uprzejmość prześowi i zdawcy C. K. nadwornej kommissyi handlowej, gdzie cały tok rzeczy odbywał się przydyalnie, za porozumieniem się z C. K. tajną nadworną i stanu kancelaryą, mianowicie rzeczywistemu stanu i konferencyi jakoteż tajemnemu radcy, Filipowi kawalerowi *Stahl*, i rzeczywistemu radcy rządowemu, Antoniemu *Krausowi*; ces. austr. pełnomocnika przy kommissyi drezdeńskiej, radcę rządowego i starostę pragskiego mieyskiego Barona *Münch*, ozdobił małym krzyżem orderu s. Szczepana, tudzież pełnomocników innych państw nadbrzeżnych: a zwłaszcza królewsko-pruskiego posła w *Dreznie*, *Jordana*, W. krzyżem austr. orderu *Leopolda*; królewsko-saskiego tajnego radcę skarbu *Bunau*; królewsko-hannowerskiego radcę legacyi, Barona *Stahlenheim*, i królewsko-duńskiego radcę legacyi *Fries* z *Irgens-Bergh*, małym krzyżem tegoż orderu; W. Xiążę meklemburski radca kamery *Steinfeld*; Xiążę anhaltski radca nadworny *Reich* i senator hamburski *Pehmoler* otrzymali po tabakierze ozdobionej cyfrą Monarchy. Takież sam upominek łaski N. Pana odebrał były dyrektor w kommissyi podatkowej nadreńskiej *Eichhoff*, za dostarczone przez niego wypracowania ku użytkowi działań drezdeńskich. Nakoniec C. K. kapitanowi Józefowi *Eichhoffowi*, użytemu za protokolistę podczas układów drezdeńskich, raczył N. Pan wyznaczyć nagrodę pieniężną 2,500 zł. reń. w M. K. z zastrzeżeniem, że stosownie umieszczony będzie w służbie cywilnej ces. austriackiej.

A N G L I A .

(z *Korr. Hamb.*) Ktokolwiek zna depesze Lorda *Wellesley*, pisane z Hiszpanii, ten poznał z nich bliżej głęboko przenikliwego polityka. Przezorność i dyplomatyczna mądrość, z jaką przed wy-

prawą Napoleona do Rosyi, Szwecyą od związku z Francją oderwał, dają nam wielkie wyobrażenie o dzielności jego umysłu, a uczucia, z jakimi się zawsze względem Irlandyi odzywał, pozwalają spodziewać się, że w krótkim czasie nastąpi szczęśliwa odmiana stanu w tym pobratymczym dla nas kraju. Obawa zaś, żeby zamiary nowego wice-króla nie spełzły na niczem, z przyczyny urzędników podwładnych, jest zupełnie bez zasady. Lord Wellesley nie jest takim człowiekiem, któregooby niżsi opanować mogli.

Kiedy przed niedawnymi laty chciało oznaczyć człowieka, który bez wielkiego natężenia, i bardziey chytrze, niż umiejętnie co rok bardzo przystoyną sumę pieniędzy, zbierał, i tę na wymyślne życie i nawykwintniejszy zbytki obracał, dla którego żadne wino drogiem, żadne łakocie smaczne nie były, którego żona, w sklepach modniarek i galanterników, przed wszystkimi kupującymi pierwszeństwo miała; którego synowie nabywcami próżniakami byli, a którego córki, dla znacznego posagu i wytwornej wyprawy, szukane były ze skwapliwością przez kandydatów do stanu małżeńskiego z klass wyższych; wtedy wymieniano jednego z dzierżawców arendownych. Dziś nieszczęśliwi ci nie są nawet w stanie zapłacić arendy, ani wygórowanych podatków; bankrutują jeden po drugim, a z przeszłej tak kwitnącej pomyślności wszystkim prawie nic nie pozostało, prócz martwiącego zarzutu, że z plonu siedmiu lat tłustych nie oszczędzili nic na potrzeby wielu lat chudych.

WŁOCHY.

Parma, dnia 14 grudnia. Dzień 12 t. m., jako trzydziesta rocznica urodzin Najjaśniejszej Pani naszej, obchodzony był, przez odśpiewanie w kościele katedralnym uroczystego *Te Deum*, podczas którego stojący na placu przed kościołem batalion regimentu *Maryi Ludwika* dawał powtarzane salwy, na które baterie zamkowe odpowiadały. Wieczorem był wielki zjazd u dworu, oraz akademija wokalna i instrumentalna. Przy tej okoliczności, generał major *O'Brien* i półkownik *Chimany*, mieli zaszczyt być przedstawionymi Najjaśniejszej Pani przez feldmarszałka porucznika i honorowego kawalera, Hrabiego *Neiperg*, i wezwani byli do stołu i na pokoje. Dnia 11, pod prezydencją N. Pani na posiedzeniu kapituły orderu *ś. Jerzego*, mianowanych zostało czterech nowych kommandorów i 17 kawalerów. Podskarbnim orderu został Margrabia *Cesar Ventura*, radca tajny N. Pani i kawaler wielkiego krzyża orderu *Karola*. (Korr. Hamb.)

SZWECYJA.

(z Korr. Hamb.) Sztokholm, dnia 28 grudnia. Jedna z gazet naszych zawiera, co następuje: „Dla okazania, że narodowe półki szwedzkie i w czasie pokoju służą z pożytkiem dla oyczyny i podobnie, jak legije rzymskie przykładają się do uskutecznienia takich przedsięwzięć, które przynoszą chlubę narodowi, przykładają się do dobra powszechnego i podziwienie w potomności sprawić muszą, zasługuje na przywiedzenie, że w ostatnich 7 latach robota żołnierzy około kanałów *Götha*, *Södertelje*, *Hielmare* i *Waddo*, około czyszczenia rzek i robienia dróg, około warowni w *Wanas* i t. p. wynoszą niemniej jak 5,510,314 dni roboczych. Jaka żołnierz miał przy robocie tej wygodę, okazuje się z nader małej liczby chorych i zmarłych. A jak się żołnierz sprawował, dają o tem chlubne świadectwo dowódcy wojskowi i mieszkańcy.

Tworzą u nas teraz jeszcze 9 batalionów strzeleckich.

NIDERLANDY.

(z Gaz. Warsz.) Haga dnia 1 stycznia. Ogłoszono tu przyjęte w izbie deputowanych prawo względem budżetu na rok 1822. Zwyczajne wydatki krajowe wynoszą 59 milionów 875,052 złotych hollenderskich, a nadzwyczajne 18 milionów 688,856 takichże złotych. Uchwalono brać milion kredytu na nieprzewidziane zdarzenia.

Bruxella dnia 31 grudnia. Dnia 29 b. m. umarł tu generał *Dumonceau*, Hrabia *Borgendal*. Wojsko dało mu przydomek *generała bez nagany*. Po wstąpieniu *Ludwika Bonapartego* na tron hollenderski, *Dumonceau* został mianowany marszałkiem i dowódcą miasta *Amsterdamu*.

AMERYKA.

(z Gaz. Warsz.) Hawanna, dnia 12 listopada. Niedawno odkryto tu spisek murzynów. Uwięziono 30 winnych, między którymi jest 5 panien.

Wczoraj zawiął tu z *Vera Cruz* okręt wojenny Hiszpański z Vice-Królem *Apadaca*, który natychmiast ominąwszy miasto udał się do *Guanabacoa*. Tegoż dnia przybyła korweta z drugim Vice-Królem *Novella*, od którego dowiedzieliśmy się, iż całe miasto *Vera Cruz* ogłosiło niepodległość, i że tylko zamek, mający 100 osady trzyma się jeszcze.

Piękność klimatu, taniość żywności i położenie portów w Chili, uczynią wkrótce kraj ten składem towarów europejskich. Pierwsza atoli korzyści odnosić będzie Anglia dopóty, póki Chilczykowie nie będą mieli dostatecznej liczby okrętów. Zbytvia ludność Anglii znajdzie dobre przyjęcie w mniej ludnych, ale żyznych okolicach południowej Ameryki, gdzie gruntu prawie darmo dostać można. Podatki są także bardzo małe. Odległość tylko i kosztowna podróż stanowią niejaką przeszkodę.

Co hiszpani Meksykiem czyli Nową Hiszpanią nazywają, składa się z 3 głównych prowincyi, to jest, 1) *Guaxary*, 2) właściwego Meksyku i 3) *Guatimali*, i obejmuje 43,000 mil kwadratowych. Przed kilką laty rachowano ludności tego kraju około 6 milionów, lecz powiększyła się później. Miasto *Meksyk*, będące siedziskiem arcy-biskupa i uniwersytetu, liczy przeszło 140,000 mieszkańców, 29 kościołów i 22 klasztorów. Znajduje się tam także mennica dla całego Państwa. Leży w urodzajnej dolinie i zbudowane jest na kilku, w środku jeziora *Tetzenco*, będących wyspach. Domy są przepyszne, bogactwa i zbytek mieszkańców wielkie. Nowa hiszpania jest dla tego najwłaśniejszą, iż oba jej porty *Acapulco* i *Vera-Cruz* łączą ją z obodwoma Oceanami. *Acapulco* leży w odnodze morskiej i jest głównym portem spokojnego Oceanu. Tak zaś jest obszerny, iż mieścić się w nim może kilkaset okrętów. Miasto jego prowadzi wielki handel przez coroczne zawijanie tam floty z *Marylla* czyli z Hiszpańsko-wschodnio-indyjskich posiadłości i utrzymuje związki z brzegami Peru i Chili. *Vera Cruz* nad atlantyckim morzem w odnodze meksykańskiej jest portem, który z Europą największy prowadzi handel; i lubo to miasto jest niewielkie i niepozorne, niemające nad 8000 mieszkańców, nazwać się jednak może dla swojego handlu i bogactw najważniejszem handlowem miastem na świecie. Powietrze dla mokrego położenia jest w niem nie zdrowe, osobiwie dla Europejczyków. Główny handel Europy z terazniejszym Cesarstwem meksykańskiem usadowi się zapewne w samej stolicy Meksyku, która, jako środkowy punkt dowozu przez *Acapulco* ze wschodnich Indyi, a przez *Vera-Cruz* z Europy, stanie się i stać musi najpierwszem handlowem w świecie miastem. Kopalnie złota i srebra w tym kraju są liczne i znaczne, osobiwie srebra, których do tysiąca liczą, i większa ich część znajduje się w prowincyi Meksyku. Najcenniejsze kopalnie złota znajdują się w prowincyi *Veraqua*; oprócz tego zbiera się tam złoto w rzekach i strumykach. Góry meksykańskie obfitują oprócz tego w miedź, żelazo i ołów; nie zbywa tam także na drogich kamieniach, jako to: szmaragdach, turkusach i ametystach. Posiada ten kraj i dyamenty, jednak nie w takiej ilości, jak *Brezylia*; ale cukru wydaje więcej, niżeli która z innych części hiszpańskiej Ameryki. Niemniej rośnie tam bawełna i na jedwabiu nie zbywa; najważniejszym jednak płodem tego kraju po złocie i srebrze jest kakao, które sownicie wynagradza prace uprawiających; farby szkarłatnej wysyła corocznie blisko milion funtów.

WIADOMOŚCI RÓZNE.
(z Kuryera Warszawskiego.)

Piszą z Neapolu: jeden bogaty izraelita tak się wzruszył nieszczęściem obywateli, utracających majątki przez burze w królestwie neapolitańskim, iż połowę swojej gotowizny ofiarował na wsparcie nieszczęśliwych jakiej bądź religii.

Oddawna zwyczajem jest u panujących w Turcyi, że Sultan, tron osiągnąwszy, odbiera życie swoim bliskim krewnym, dla własnego bezpieczeństwa. Ottoman I własną ręką przeszył serce swego jedynego brata. Murad II, zabił 4 braci. Selim I, zamordował 5 braci i synowca. Mahomet III zbroczył się krwią 19 braci i tym podobnie.

W Paryżu ogłoszono wkrótce mające wyjść z druku dzieła, repertoryum dramatycznego cudzoziemskiego: będą tam sztuki rosyjskie, angielskie, szwedzkie, niemieckie etc. osobliwszą jest rzeczą, że nie umiescili Francuzi ani jednego dzieła dramatycznego polskiego, chociaż byli widzami w Warszawie kilku sztuk oryginalnych, zasługujących na umieszczenie w tym zbiorze.

W papierach pozostałych po Lordzie Makartney znajduje się opisane następujące zdarzenie: Ten Lord został ozdobiony od Stanisława Augusta orderem orła białego; później jako nadzwyczajny poseł, odbył sławną podróż do Chin. Przy pierwszej audyencji u Cesarza Chińskiego miał na sobie wstęgę i gwiazdę tegoż orderu; jeden z Mandarynów pierwszej klasy przystępuje do Lorda mówiąc: wszakże to jest polski order?

tak jest odpowie Lord, lecz dziwi mię, iż mandaryn chiński zna tę ozdobę; mój ojcze, znakomity obywatel litewski, miał takiż order, odpowie Mandaryn! Lord Makartney: zapisał nawet nazwisko tego obywatela, lecz tak przekrecone, iż w żaden sposób niemożna się domyśleć, z jakiej rodziny pochodzi ów urzędnik chińskiego cesarza.

W nowym dzienniku nadwisańskim znajduje się umieszczona wiadomość, że w mieście hiszpańskim Huesca jest uniwersytet, gdzie Poncyusz Pilat (który sądził Chrystusa Pana) miał być profesorem prawa. chowają jeszcze w pałacu biskupim część jego katedry, jako ciekawą starożytność.

W jednym z miasteczek westfalskich żyje blisko 80 letni izraelita, który od 10 lat tylko raz w ciągu całego tygodnia jada ciepłe potrawy, to jest w piątek na początku szabasu, innych zaś dni całkiem jego pożywieniem jest kubek wody i odrobina zeschłego chleba.

W Londynie założyło się dwóch szewców o znaczną sumę, który z nich więcej razy kichnie zazywszy pewną ilość ciemierzycy; zgromadziło się bardzo wielu świadków na to osobliwsze widowisko, zaczęli kichać, lecz jeden z kichaczy postrzadł nos i płuca, a drugi we trzy dni umarł: taki to są skutki angielskich zakładów.

Kurs wileński na assygnaty: od dnia 10 stycznia rubel srebrny, 3 ruble kop. 86½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyal rubli 37 kop. 52½.

Wojno r. Dukowac F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyj.

Uwiedomienie.

1. Expedycya Gazet przy Litewskim Pocztancie, niemając urzędowego oznajmienia o wychodząc mającym nadal Pamiętniku Warszawskim pod redakcyą Panów Skrodzkiego, Skarbka i Brodzińskiego, przymuszona była niektórym prenumeratorem przysyłającym pieniądze na pomieniony pamiętnik zwracać. Gdy teraz ułożyła się z Redakcyą Nowego Pamiętnika Warszawskiego ogłasza: iż przyjmuje w Expedycyi gazetnej prenumeratę w tejże samej cenie jak w roku zeszłym i poprzedzających, po 8 Rubli srebrem, Przy tym też Expedycya ostrzega: iż przyjmuje prenumeratę tylko na te Gazety i Zurnaly, o których ona ogłasza. Ządania zatym innych Gazet i Zurnalow przez nią nie ogłoszonych zostaną bez żadnego skutku.

Doniesienie Teatralne.

Kompania Aktorów Polskich ma zaszczyt uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż celem ustalenia zabawy Teatralnej i Eksystencji własnej utworzyła między sobą jednomyślnie Towarzystwa związek, które co do ilości osób w miarę

potrzeby powiększonym zostanie. Towarzystwo to, widząc na przód niedogodność dla widzów z powodu nieopatrzonego Teatru, własnym kosztem rozpoczęło reparacyą onego, o postępie której Szanowna Publiczność naocznie się przekona. Towarzystwo czyniąc niniejsze uwiadomienie zaręcza oraz, iż niezaniebda dołożyć usilnego starania, aby zaopatrzeniem dogodnym miejsce, i wchodu, w nowym sposobie oświeceniem Sali i Sceny Teatralnej, oraz wystawą przyzwoitą widowisk powiedzieć życzeniom Prześwietnej Publiczności, i w następującą niedzielę d. 15 januar. 1822 dana będzie Komiczn-Czarodziejska opera, część Pierwsza w 5 Aktach pod tytułem: *Rusalka czyli Syrena Dniestru*. Towarzystwo polecając się łaskawym względem i pamięci pragnie z najusilniejszym staraniem służyć Prześwietnej Wileńskiej Publiczności.

Imieniem całego Towarzystwa K. Kamiński Zarządzający.

W Księgarni Uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego wyszły

Etrennes à mes Eleves composées pour le Piano forte par JEAN RENNER. Cena exemp. 40 kop. sr.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyjmuje się prenumerata na pisma następujące:

Kurier Litewski, na rok z pocztą rub. sr. 14, bez pocztą rub. sr. 9. Na półroku z pocztą rub. sr. 7, bez pocztą rub. 4 kop. 50; kwartałowie bez pocztą rub 2 kop. 25.

Dziennik Wileński, na rok cały z pocztą rub. sr. 8, bez pocztą rub. sr. 6.

Dzieje Dobroczynności, na rok cały z pocztą i bez pocztą rub. sr. 6.

Wiadomości Brukowe, na rok cały z pocztą rub. sr. 4, bez pocztą rub. sr. 2 kop. 50.

Tygodnik Wileński, na rok cały rub sr. 7 bez pocztą rub. 5.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 11	średnia	27	cal. 6,0	lin.	+ 0,92	stopni	Połudn. Zachod.	Odwilż	
	dnia 12	średnia	27	— 5,95	—	+ 1,25	—	Połudn. Zachod.	Odwilż	
	dnia 13	godz. 8	27	— 6,7	—	— 1,75	—	Połudn. Zachod.	Pochmurno	

Wilno dnia 15 Stycznia 1821 Roku v.s.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Urodzonym Janowi Norwidowi b. sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węclawowiczowi podkom. rzeczyckiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Miłaszewiczowi aktualn. tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, JO. X. Jmci Franciszkowi Sapiezie, tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziniey Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swiężyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, za dług z obligu jenerała Grabowskiego, Helenie z Kunciewiczow Aramowiczowej, prezyd. Kasprowi Skirmuntowi, successorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi dworzaninowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzieckiemu, Łapinkiewiczowi kol. ass., Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi komor., Szatałowemu horod. borys., Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Słwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Heselowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich successorom czyli przelew mającym, gdziekolwiek zamieszkałym, z instancyi Urodzonego Władysława Zawadzkiego przed sąd Główny gubernii mińskiej Departamentu 2go spraw cywilnych, wynosi się odzwownie do uczynionego w dacie 1815 roku marca 6 dnia w aktach ziemskich mińskich w imieniu obżał. Jana Norwida na taxę i exdywizyą oświadczenia w rzeczy o to: iż obżałny Norwid nabywszy od Senatora Krasno-Miłaszewicza trzecią część dóbr Dokszyc w powiecie borysowskim położonych, i takowe za intromisyą w roku 1810 styczni 7 dnia w aktach ziemstwa borysowskiego urządzone zeznaną z folwarkiem Wasilewsk, później Norwidpolem nazwanym, z wsiami Torhunami, Trusami i Zaborzem, z poddaństwem w onych podług skarbowey rewizyi dusz płci męskiej 251, znajdującym się, po oddzieleniu i odkopcowaniu od dóbr Dokszyc do dziedzictwa swego prawnie objawszy, do roku 1813 mając w swym władaniu, nie zostawiłbyś na tych dobrach żadnego długu, gdyby interessa żony jego Kazimiry z Węclawowiczow Norwidowej do obciążenia nie były przyczyną: zeszła bowiem z Węclawowiczow Norwidowa, mając od matki swojej Eleonory z Horwatow Węclawowiczowej wydany oblg w posagu na złotych 100,000, była nadto successorką czwartey części dóbr oyczystych Peretrutowicz w powiecie rzeczyckim położonych, i do dójścia onych obżałnemu Norwidowi wydała plenipotencyą, z mocą zaciągania długow, skutkiem czego obżałny Norwid, jako plenipotent żony swojej, zaciągał na interessa długi, z których taż żona użytkowała. Po zeyściu zaś żony swojej obżałny Norwid wydając się z kraju i wydając matce teżyż żony Ur. Węclawowiczowej na folwark Norwidpol w summie złotych 150,000 zastawne prawo, dla wiadomości wniósł tylko takowe do akt, lecz onego nieprzyznał urządzenie z przyczyny, iż żadney na to prawo nie odebrał summy, ponieważ zeszła Węclawowiczowa przyjęła obowiązek spłacenia wszystkich długow, i na to wydała obżałnemu własnoręczny rewers, obowiązujący razem Norwida do przyznania podług ustaw krajowych urządzenie prawa i wydania inwentarza wtenczas, gdy kredytorowie przez Węclawowiczową usatysfakcyonowani zostaną, którego rewersa obżałny Norwid dla ułożonego z Ur. Węclawowiczową kondyktu dotąd do akt

niewprowadził, i skutkiem tak zmownego prawa zastawnego po zeyściu Ur. Węclawowiczowej obżałny Rafał Węclawowicz syn, dobra Norwidpol dla zmowności z obżałnym Norwidem niby dzierżwiąc, Ur. Norbertowi Podbipięcie od satysfakcyi kredytorow osłania. Gdy mocą plenipotencyow zeszley Norwidowej zaciągnięte długi z funduszu jej tak summy złotych 100,000 od Ur. Węclawowiczowej opisem obligacyynym, po zeyściu jej przy matce pozostałem zapewnionej, jako z czwartey części dóbr Peretrutowicz, deklator przeto mając przez obżałnego Norwida z mocy plenipotencyow zeszley Norwidowej pożyczoną summę i nie mogąc dla uczynionego oświadczenia wyżej datą wspomnionego, po którym mimo wyniesionych przez tegoż Norwida po żalującego i wszystkich swoich wyżej cytowanych kredytorow pozwu, gdy żalujący żadney dotąd nie uzyskał satysfakcyi i bez powołania dalszych tychże współ kredytorow do Exdywizyi dójść oney nie może. pozywa przeto obżałnych w prośbach przeznaczenia taxy i exdywizyi dóbr Norwidpola przez powyższe oświadczenie dla satysfakcyi kredytorom oddanych, oraz części dóbr Peretrutowicz i dalszych summ do funduszu zeszley Norwidowej należnych, nakazania uzyskania skarbowych poszlin od utrzymującego te dobra, jeśliby do tych czas uzyskane nie były, wyznaczenia na te akta urzędników, przepisania reguły, aby fundusze tak obżałnego Norwida, jako też zeszley żony jego były zlikwidowane, i satysfakcyą tak z folwarku Norwidpola na exdywizyą poświęconego, jak oraz z majątku zeszley Norwidowej dóbr Peretrutowicz domierzoną została, ku czemu zobowiązania do komportacyi obżałnego Norwida wszelkich na krzywdę kredytorow z Ur. Węclawowiczową opisow, o dopełnienie zarazem ich kognicyi, oraz z posiadanych funduszw kalkulacyi i weryfikacyi, zasądzenia expensow prawnych, i o to co przy sprawie żądanym będzie.

Roku 1821 miesiąca xbra 25 dnia. Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu autentycznego kopije zgodne z oryginałem, z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JOO. JWW. i WW. a mianowicie Janowi Norwidowi byłemu sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węclawowiczowi podkomorzemu rzeczyckiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Miłaszewiczowi aktualnemu tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Xięciu Franciszkowi Sapiezie tajnemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziniey Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swiężyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kunciewiczow Aramowiczowej, prezydentowi Kasprowi Skirmuntowi, successorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzieckiemu, Łapinkiewiczowi kollegskiemu assesorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi komornikowi, Szatałowemu horodniczemu borysowskiemu, Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Słwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Heselowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich successorom czyli przelew mającym, z przyczyny niezneydowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkanu jego kredytorow oczewisto do drzwi sądowych mińskiego Głównego sądu 2go Departamentu dla ogłoszenia w gazetach przed sąd Główny miński tegoż 2go Departamentu podałem. Alexander Lednicki
Woźny Ziem. Ptu Miń.

Roku 1821 xbra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu mińskiego stanawszy osobiście JPan Woźny wyzwy wyrażony takową relacją zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem i że jest w księgach świadczę. L. Bartoszewicz Regent.

Wypis z ksiąg ziemskich potocznych powiatu mińskiego.

Roku 1821 miesiąca decembra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu mińskiego, stanawszy osobiście JPan Woźny niżej wyrażony. relacją podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, które wyrazy takowe: 1821 miesiąca decembra 23 dnia Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu autentycznego kopie zgodne z oryginałem z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JO. JWW. i WW. a mianowicie Janowi Norwidowi b. sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węclawowiczowi podkomorzemu rzeczywicznemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Midaszewiczowi aktualnemu tajnemu sowietskowi i kawalerowi, Xieciu Franciszkowi Sapiezie tajnemu sowietskowi i kawalerowi, wojewodzie Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bulhakowi, marszałkowi Świeżyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowej, Prezydentowi Kasperowi Skirmuntowi, successorom Adama Skirmunta Podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzańskiemu, Łapinkiewiczowi Kollegskiemu Assesorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiej, Bobrowiczowi Komornikowi Szatałowemu horodniczemu Borysowskiemu, Bogdaszewskiemu Deputatowi, Hayduniewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu Porucznikowi, Wołkowi Kapitanowi, Galimskiemu Chorążemu Słowińskiemu. Pleskiemu nadwornemu sowietskowi, i starozakonemu Leyzerowi, Leybkowi i Ickowi Herelowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich successorom czyli przelew mającym, z przyczyny nieznaydowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkaniu jego kredytorow, ożewisto do drzwi Sądowych Mińskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu, dla ogłoszenia w gazetach przed Sąd Główny Miński tegoż drugiego Departamentu podałem. U tej relacji podpis Woźnego takowy Alexander Lednicki Woźny Ziem. Pttu Mińskiego. Jakowa relacja po zeznaniu JPana Woźnego jest do ksiąg Ziemskich Potocznych Pttu Mińskiego wpisana, że z nich i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Pttu Mińskiego stronie rekwirującej jest wydan

Zgodno z Księgami Leonard Bartoszewicz Z. P. M. Reient

Roku 1822 miesiąca styczni 7 dnia Takową Cytacją pozwana Redakcyja Kuryera Litewskiego może umieścić w druku świadczę Józef Naborowski Grod. Wileń. Pisarz.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd taxatorsko-exdywizorski na usatysfakcjonowanie kredytorow i pretensorow Wincentego Szyrmy asesora Sądu Grodzkiego Sokolskiego dekretem Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatow w dniu 27 oktobra 1820 r. zapadłym, przeznaczony, w komplecie niżej podpisanych złożonym, na dniu 21 xbra 1820 r. do majątności Leygobol w powiecie Sokolskim w Obwodzie Białostockim, sytuowanej zebrałszy się jurydykcyą swoją ufundował; a w dalszej kolei spełniając przepisy dekretu Sądu cywilnego powtórny i ostatni do zjazdu termin na dzień 20 julii 1822 r. przeznaczwszy, ażeby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego bądź względu do funduszow Wincentego Szyrmy w Obwodzie Białostockim znajdu-

jących się pretensorowie z dowodami ich należności wyswietającymi, a debitorowie dla wytłumaczenia się z stosunkow do ich uczynionych w majątności Leygobolach w Obwodzie Białostockim sytuowanej stawali się, przez niniejszą trzykrotną do gazet Kuryera Litewskiego i Warszawskiego podający się awizacyą wzywa, ostrzegając że w skutek dekretu Sądu cywilnego należności i pretensye nieprzychodzących w powtórny termin do Sądu niniejszego wierzycieli Wincentego Szyrmy winnemu upadkowi przez zapisanie amisyi ulegną, a na debitorach, choćby pod ich niestanność, wyrażone do masy należności na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Dat 1820 mca decembra 21 dnia.

Wincenty Lewicki Prezyd. Kazimierz Krzyżanowski Exdyw. Stefan Skirmont Exdyw.

Zgodno z oryginałem świadczę Hieronim Potubiński administrator folwarku Leygobol.

O g ł o s z e n i e.

2. Pierwsze oddzielenie Rządu Obwodowego Białostockiego podaje do powszechnej wiadomości: iż w drugim oddzieleniu tegoż Rządu odbywać się będzie licytacya w terminach 17, 23 i 28 lutego następnego 1822 roku na wypuszczanie w dwunastoletnią dzierżawę następnych dóbr skarbowych w Obwodzie Białostockim położonych, a mianowicie: 1 W Powiecie Białostockim w Amcie Surażskim Folwark Uhowo, w którym podług ostatniej rewizyi liczy się dusz włościańskich płci męskiej 216, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 1,325. 2do W Powiecie Bielskim w Amcie tegoż nazmiska Folwark Pohreby, w którym liczy się dusz włościańskich 54, czyni roczney skarbowi intraty rub sr. 425. 3tio W tymże Powiecie Woytowstwo Piliki do Amtu Bielskiego należące, bez włościan, zawiera gruntow w ogóle dziesięcin 139, sążni 859, arszyn 4½ miary rossyjskiej, czyni roczney intraty skarbowi rubli sr. 150. 4to W tymże powiecie w Amcie Stołowackim Woytowstwo Plutycze, bez włościan; zawiera gruntow w ogóle dziesięcin 38, sążni kwadratowych 1,873, czyni roczney skarbowi intraty rubli sr. 12. 5to W Powiecie Sokolskim w Amcie Nowowolskim Folwark Zwierzany, w którym liczy się dusz 18, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 425. Zyczący zadzierżawienia wymienionych tu dóbr, aby udali się w przeznaczonych dla licytacyi terminach do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go oddzielenia, opatrzeni w kaucyą dwuletniej kwocie arendy odpowiednią.

Assessor Kardynałowski.

Sekretarz J. Stefanowicz.

Dwónasto-letnia dzierżawa.

Sądy Exdywizorskie.

2. Decyzya Sądu działowego na interes JWW. Rajeckich i W. Bonieckich; z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, i wierzycielami JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza przeznaczonego, w komplecie czterech osob Urzędnów Ziem. na dniu 4 januar. 1822 roku na gruncie dóbr Turca w Gubernii grodzieńskiej ptcie Nowogródzkiej położonych ogłoszona.

Sąd działowy po zakomunikowaniu przez JWW. Rajckich rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego dnia 19 Xbra zeszłego 1821 r. uypadłej, wysłuchawszy wniesień imo JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, 2do Opieki JW. Józefa Hrab. Chodkiewicza, 3 prośby niektórych wierzycieli litewskich i 4 prośby JWW. Rajeckich, zdecydował; gdy ukazami Rządzącego Senatu, a mianowicie powtórny w roku zeszłym 1821 dnia 1, 7bra zapadłym, Sądowi Głównemu Kijowskiemu, termin dla rozprawy przeznaczyć, i o tym terminie strony w ten interes wchodzące prawnym porządkiem zawiadomić zostało pole-

cono; co Sąd niniejszy z polecenia Sądu Główn. Kijowskiego skutecznie o terminie w dniu 10 gbra zeszłego 1821 roku przypadającym, wszystkie strony w ten interes wchodzące zawiadomił; lecz kiedy termin takowej rozprawy z dnia tylko 20 do dnia 29 mca gbra utrzymując tok rzeczowego interessu, następnie dla zasłanych rozpisów Urzędników dzielczo-zjazdowych, i przedstawiania opinijów dla rozwiązania w departament kijowski, bezczynnie do dnia dzisiejszego spełził; następnie Departament kijowski, lubo rozwiązał rozpisowe zdanie Urzędników zjazdowych, jednakże terminu do stawienia się stron w ten interes wchodzących i kontynuacji tego dzieła, nieprzeznaczył; dla tego widno: iż Sąd dzielczo-zjazdowy in fundo będący, dostrzegłszy tę nieodbitą potrzebę z przepisem Rządzącego Senatu zgodną, przeznaczeniem dogodnego dla stron terminu załatwić jest obowiązany, dostrzegłszy zatem iż o przybyciu w terminie dzisiejszym JWW. Rajeckich, i o okazanej rezolucyi Sądu Główn. Kijowskiego, nie tylko wierzyciele, lecz nawet i W. Boniecka nie wiedzą, i wiedzieć nie mogli; że ciż wierzyciele JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza, prezentując piątą stronę bydlę przysiężnymi dziatki temu mają po sobie prawo i Ukazy Rządzącego Senatu, który dla zasłanych rozpisów, i zamknięcia dalszych sądowych czynności z miejsca jurysdykcji oddaliwszy się, jeśliby o powtórnie oznaczonym terminie dla rozprawy zaawizowaniem nie byli, mieliby później powód mówienia, na zachwianie stałości Sądu niniejszego wyroków, że dotąd ani JWW. Hrabowie Chodkiewicz, ni też wierzyciele do najmniejszej zwłoki w tym interessie nie przyczyniwszy się, nie mogą o zwłokę być obwinionemi; jeśli zaś Departament kijowski na żądanie JWW. Rajeckich, z dnia 10 do dnia 20 mca gbra dając onym czas powrotu z Kijowa, i wezwania urzędników termin posunął, toć podobneż dogodności w niniejszym przybyciu dla wierzycieli nawzajem odmówić niepodobna, tém więcej: iż kiedy oni o terminie niniejszym przez nikogo zawiadomionemi nie będąc, wiedzieć nie mogli w jakim czasie stawić się, i na jaki termin wezwąć z swej strony urzędnika są obowiązani: mocą więc takowych przyczyn na ordynacji Rządzącego Senatu opartych dostrzegłszy nakoniec że i W. Boniecka w tym Sądzie, i w teraźniejszym czasie niestawiając się, ile do dopełnienia osobistej komportacji obowiązana zostawszy, w późniejszym czasie wymawiaćby się mogła niewiadomością, o rezolucyi ostatniej Departamentu kijowskiego, i o terminie bez awizacji oznaczonym, aby na przyszłość, w niczem Sąd niniejszego wyroki załatwianemi być nie mogły, termin dla rozprawy niniejszej, w dziele JWW. Rajeckich i W. Bonieckiej z JWW. Hrabiami Chodkiewiczami ukazami Rządzącego Senatu przeznaczonym, w dniu 18 teraźniejszego miesiąca i roku ostatecznie przeznaczyć; i aby o takowym terminie tak W. Boniecka, jako też i wierzyciele JW. Alexandra Hr. Chodkiewicza zawiadomionemi być mogli, niniejsze postanowienie do Redakcyi Kur. Lit. aby umocowany JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza podał obowiązując; dla czego dalszą czynność tego dzieła, do dnia 18 teraźniejszego roku i miesiąca wstrzymać. O zgodności z protokołem sądowym poświadczamy i wolność do druku podania dozwalamy.

Sędzia Jan Zaleski. Podsekretarz Jan Józef z Dobry Dobrzański.

W e z w a n i e.

3. Kommissya sądowicza ukazem Jego Cesarskiej Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Caley Rosyi Króla Polskiego etc etc etc Roku teraźniejszego 1821. dnia 18. julii v. s. własnoręcznie podpisanym do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej H. P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowym Starym Konstantynowie w kraju Rosyjskim a Gubernii Wołyńskiej leżącym, odkryta i tym czasowemu pobyt swój mająca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19. grudnia bieżącego 1821 r. przystępując do wykonania prawideł wyżej rzeczonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znajduie, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tém w publicznych wiadomościach rossyjskich, polskich, i zagranicznych, niemniej naznaczyć wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej termina do przedstawienia poszukiwanych przez nich należności tym, co w granicach Państwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego znajdują się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkającym roczny, licząc od dnia publikacji, a to pod obawą w przypadku uchybienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowiła. Wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej, iż ci w Państwie Rosyjskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych krajach za granicą znajdujący się w upływie roku jednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JW. Rzewuskiej należności, pod utratą w przypadku niejawienia się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadeklarować; iakowe postanowienie, celem zawiadomienia stron interessowanych o otwarciu swej Kommissyi, jakoteż wezwania wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowej do Rządów Gubernskich Wołyńskiego, Podolskiego i Kijowskiego, tudzież do Redakcyi Gazet Petersburskiej Wileńskiej, Warszawskiej, Lwowskiej, Wiedeńskiej, Berlinskiej i Paryskiej. dla trzykrotnego, ogłoszenia przesłać. Działo się w mieście Starym Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowiczej roku 1821 dnia 19. grudnia. Protokół podpisali. Prezes Wincenty Ledochowski, Deputat Dionizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

O Zgodności z protokołem świadczą Deputat Ludwik Dubiecki.

O g ł o s z e n i e.

3. Na skutek przepisania od żwierzchności wyszłych Rada miejska Wileńska podaje do powszechny wszystkich wiadomości ażeby mieszkańcy wileńskich do skazek po rewizyi ostatecznej 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiej przemieszkujących, dla opłaty należnych od nich podatków, właściciele swych majątków i innego tytułu dzierżawcy, pod któremi znajdują się takowi mieszkańcy, bez najmniejszej zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitów z opłaty podatków aż po rok 1823, pod żadnym pretekstem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wyniknąć mogącey. Datt roku 1822 mca stycznia 4 dnia.

Prezydent Rady Franciszek Poznański.

O b w i e s z c z e n i e.

5. Wincenty Dowgiałło prezydent ziemski zawileyski, Michał Sawicki prezydent wileński, Aloizy Jankowski sędzia ziemski oszmiański, Józef-Skarżynski sędzia ziemski trocki, Szymon Kulwiec sędzia grodzki kowieński i Paweł Smigielski sędzia grodzki brasławski.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. i WW. Ludwikowi Gielgudowi strażnikowi W. Xstwa Litto z jednej strony, a zaś Eustachemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim podkomorzym b. szawel, Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczynskim starostom upitskim, Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej strażnikowej W. Xstwa Lit., Annie matce stolnikowej i prezydentowej b. grodz. ross. Ignacemu porucz. woysk pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezydentowi granicz. rossien. Wincencie matce staroście i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim sędziom b. grodz. rossien., Xdzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu konwentowi XX. karmelitów rossienkich, Mateuszowi Malkiewiczowi rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarów rossien., Janowi Łopacie sekretarzowi opiekunowi Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu Oycu Sędziemu Grodz. Rossien. Ignacemu i Zenonowi synom Staniewiczów, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczów Sędziom, Wawrzyncowi Pikturynie Regentowi b. Dekretowemu ziem. Ross., Józefowi i Justynie Montwilom, Karolowi i Elżbiecie Dowiatom Sędziom b. Gran. Rossien. Eustazemu i Angeli Stankowiczom b. assessor pttu Ros. Ezechielowi Staniewiczowi prezydentowi, Józefowi i Annie Billewiczom marszałkom b. Rossien. również JWW. Michałowi kawalerowi orderów i Eleonorze z Tyszkiewiczów Gielgudom nadwornym marszałk Litew. iako też dalszym pretensorem wierzycielom i do masy funduszu JW. Gielguda strażn. dłużnym osobom, że w skutek dwóch dekretów iednego remissyjnego Sądu Głównego Litt Wilen. 2go Depart., przeszłego 1820 miesiąca maja 15 dnia nastalego drugiego przez Sąd exdywizor. in fundo dóbr Widukl tegoż Roku 1820 na dniu 20 miesiąca lipca ogłoszonego, trzy z nas wyżej wyrażonych urzędników za niedziel 4 od daty podania tego obwieszczenia do majątku strażnika Gielguda Widukle zwanego w pttcie Rossien. położenie mającego ziechawszy, czynność przez Remissę. Sądu Głównego do ułatwienia sobie powierzoną i w pierwszym Sądzie exdywizorskim zjeżdźcie rozpoczętą ostatecznie dopełniać będą, o czem iżby wszyscy strażnika Gielguda kredytorowie i rozmaici jego pretensorowie tak, też Debitorowie do masy konkursowi uległy osoby, świadome były przez niniejsze urzędowe obwieszczenie pismo.

Roku 1821 mca xbra 29 dnia Woźny świadczę iż kopie tego obwieszczenia listu z nakazu WW. Wincentego Dowgiałły prezyd. ziemskie. Zawill. Michała Sawickiego prezydenta Wilens. Aloizego Jankowskiego Sędz. ziem. Oszmiański. Józefa Skarżynskiego Sędz. ziem. Trockiego. Szymona Kulwieca Sędz. Grodz. Kowieńskiego i Pawła Smigielskiego Sędz. Grodz. Brasławski. urzędników rwszą JW. Ludwikowi Gielgudowi strażnikowi W. X. Litt w dobrach Widuklach, 2ga JW. i WW. Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczynskim Star. upitt. Maryannie z Kossakowskich Gielgudowej Strażnik. W. X. Litt. Eustachemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim b. podkom. Szawel. Annie matce Stolnikowej i prezydentowej b. Grodz. Rossien. Ignacemu. Porucz. Woysk Pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezyd. Gran. pttu Rossi. Wincencie matce Staroście i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim Sędz. b. Grodz. Ross. Xiędzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu zgromadzeniu XX. Karmelitów, Xiędzu Mateuszowi Milkiewiczowi Rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarów Ross., Janowi Łopacie sekretarz. opieku-

nowi, Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu oycu Sędz. b. Gran. pttu Ross. Ignacemu i Zenonowi Synom Staniewiczów, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczów Sędz. Wawrzyncowi Pikturynie regentowi Dekret. ziem. Rossien., Justynie Józefowi Montwilom Sędz. b. Gran. Ross. Eustazemu Angeli Stankowiczom ases. b. ros. Ezechielowi Staniewiczowi Prez. Józefowi i Annie Bielewiczom marszał. pttu Ross. w tychże dobrach Widuklach w powiecie ogólnym Rossienkim leżących Scie. JW. Michałowi Kawalerowi orderów i Eleonorze z Tyszkiewiczów Gielgudom marsz. W. X. Litt w majątności Zamku też w pttcie ogólnym Rossienkim leżącym podalem, i że za niedziel czterzy od dnia dzisiejszego trzy z wyżej wymienionych WW. urzędników ad fundum Widukl ziadą i komplet Sądu exdywizorskiego złożywszy, zięć Remissę sądu Gł. Wilen. sobie powierzona a na dekrete Sądu exdywizor. pierwszo ziadowym rozpoczęte ułatwiać będą, zawiadomilem. Jan Sokołowski woźny pttu Rosien.

Roku 1821 miesiąca decembra 30 dnia przed aktami Grodzkimi pttu Rosienkiego stawając obecnie woźny wyżej wyrażony JP. Jan Sagajło takową relacją podanego obwieszczenia urzędownie zeznał Przyjaciem Otton Dowiat Grodz. pttu Rosienkiego Regent.

Roku 1821 xbra 30 takowe obwieszczenie wolno w Kuryerze Litewskim zamieszczyć prezydent ziemski pttu Rosien. Jan Kalinowski.

3 Od wileńskiej składowej Tamożni ogłasz się: iż w teyże Tamożni d. 11, 16 i 25 teraźniejszego miesiąca january, rano o godzinie 8, będą przedawane się z publicznego targu następujące skonfiskowane towary, a mianowicie: kipernego, nankinu 5 sztukek miarą 175 arszynów, dymki kolorowej 2 sztukki 3 reszty 100 arszynów, kartunu 7 sztuk 2 reszty 280 arszynów, nabożki 12 sztukek 462 arszyn, materji bawełnicznej tkaney nazywającej się linham 4 sztuki i reszta 185 arszyn, kartunu 1 sztuka i reszta 33 arszyn, chustek bawełnicznych nabijanych 21 sztuk, kręconego jedwabiu 1 paczek, chustek małych jedwabnych czarnych gładko-łkanych 16 sztuk, chustek półnicanych kolorowych 12 sztuk, nowy talis 1 i stare 1, stare koszule, stara czapka futrzana z czarnym aksamitnym wierzchem, para starych welnianych pończoch. Roku 1822 january 5 dnia. Zarządzający fon Smitten.

Sekretarz Perfilejw.

Sąd Exdywizorski.

5 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem Sądu Gł. Lit. Wileńskiego 2go Depart. na domierzenie satysfakcyi kredytorom porucznika woysk pol. W. Ignacego Mikuckiego naznaczony, że w dniu 20 januar 1822 roku w dziele konkursowym do rozpoznania poruczonym, dekret oczywisty ogłosi, o tym wszystkie interesowane strony przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Dat 1822 mca januar. 7 dnia. W Kossakowszczyźnie.

Leopold Giedgowd Ziemski Telszewski i Exdywizor Prezydent. Wileński Ziemski Sędzia Exdywizor Aloizy Jasiński. Adam Strawiński. Pisarz Ziem Trocki Exdywizor. Józef Paszkiewicz Regent Exdywizorski.

Do dzierżawy.

3. Niżej piszący się mając zamiar ustąpienia Nymnościwiey sobie nadanego na starostwo Kubieluny, Lencze, Osytany w Rosienkim Powiecie położone 120-letniego prawa w zupełności, zaczynającego się z 12 apryla bieżącego roku, które wedle lustracyjnego inwentarza przynosi rocznego dochodu 1700 rub. 85 kop. srebrem, zawiera 76 dymów gruntowych i cztery karczmy; wzywająć się aby wchodzić w umowę o takową possessyą, aby raczyli zgłosić się do mnie w Wilnie w nayprędzszym czasie. January 2 dnia 1822 roku. Jeneral major woysk rossyyskich Poltoracki.

Wilno dnia 13 Stycznia 1821 Roku v. s.

Do dzierżawy.

5 Folwark Bojarele w powiecie Zawileyskim o mil 7 od miasta Wilna nad rzeką Zeimianą położony, mający wysiewu ozimego beczek 10 z odpowiednią robocizną oraz więcej 200 wozów siana ukosu, z kilku karczmami i mieszkańcami czynszowemi jest do zastawienia, lub arędowania, drugi także folwark atynencyonalny od Buywidzisk, mający wysiewu ozimego beczek trzynastie z odpowiednią robocizną, oraz ukosu siana wozów 200 dobrze obudowany o pultorey mili od miasta Wilna położony, jest również do zastawienia lub arędowania, przeznaczony, życzący sobie wchodząc o takowe folwarki w układy, znaydą poszczególne objaśnienia u W. Józefa Połonskiego Regenta Kommissyi Radziwiłowskiej w domu JW. Senatorsa Ogńskiego przy ulicy Ogńska zwaney pod N. 200. mieszkającego:

P o z e w.

Wedla Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

5. Urodzonym Xiędzu Stefanowi Reczyńskiemu Wileńskiemu i Xiędzu Stefanowi Chodorowskiemu Białoruskiemu, seniorom Ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz Floryanowi Adamowiczowi Ekonomowi Dociskiemu, pozew przed Sąd ziemski Pttu Lidzkiego na kadencyą następującą Trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 rozpocząć się i sądzić się mającą, z instancyi urodzonych Kazimierza b. Sędziego Ziem. Lidz. iako Ojca i naturalnego opiekuna a Kazimiery Sędzianki mało letniey Córki iako aktorki interessu Kamińskich z referencyą do oświadczenia w Roku 1821 julii 25 w Aktach Ziem. Lidzkich przez Zallego i Kamierza Kamińskiego zapisanego, i do innych dowodów na Sąd przynieść się mających, wynosi się oto: Zeszły Jan z Białoszewa Cedrowski Pułkownik Woysk Polskich sam ieden posiadał dziedzicznym Aktorstwem folwark Dociszki zwany, w Lidzkim Powiecie leżący, od zeszłych Józefa i Adama Czarnych Zawiszów Starościców Pucilańskich w Roku 1806 marca 19 nabyty po rzeczonym Pułkowniku Cedrowskim, pozostała iedyną Sukcessorką Córka jego zeszła Konstancya z Cedrowskich Kamińska Zallego Kamińskiego żona, a Zalley Kamińskiej matka. pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska przez szczególne tylo uczucia osobiste, iakie miała dla matki swojej zeszłej niedawno Johannny z Stryeńskich Cedrowskiej Pułkownikowej Woysk Polskich, dokumentem 1815 Roku febr. 9 formalnie sporządzonym i przyznanym, nadała pomienionej matce swojej Pułkownikowej Cedrowskiej dożywocie nad rzeczonym majątkiem Dociszki zwanym, ukończyła dnie życia swojego pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamińska zostawiając iedyną sukcessorką wszelkiego majątku z głowy Jana Cedrowskiego Pułkownika w osobie Córki swojej żalującej Kazimiery Kamińskiej, z takiego tedy wywodu formalnemi dokumentami sprawdzanego, to się wysiwieca, że zeszła Johanna Cedrowska Pułkownikowa nie miała dla siebie Aktorstwa w majątku Dociszkach, a z uczynności Córki swojej Konstancyi z Cedrowskich Kamińskiej władając dożywotnie Dociszkami, nie zebrała dla si bieżumownego majątku, i po zgonie swoim w Roku 1821 in julio nastalym, nie zostawiła osobistego

funduszu. Mimo to wszakże znalazł się testament zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej pod datą 1820 Roku augusta 9 napisany, a 1821 Roku julii 7 do Akt Ziem. Lidzk. oddany i wprowadzony, którym testamentem zeszła Pułkownikowa Cedrowska rozpisując znaczne summy różnym osobom, między tymi obżałowanemu W. T. Xiędzu Reczyńskiemu ezer. złotych 100, obżałowanemu W. T. Xiędzu Chodorowskiemu ezer. złotych 100 i złotych 500, oraz obżałowanemu W. T. Floryanowi Adamowiczowi ezer. złotych 200, i część rozmaitey ruchomości fundowej jemuż w należeniu niewiadomo z iakiego powodu przyznała, a tych swoich rozporządzeń podobnie niewłaściwemi dokumentami, satysfakcyą na Maiątku Dociszkach ukazała, znający stan interessów i sytuacji zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, rzekli się dobrowolnie rozporządzeń teyże Pułkownikowej Cedrowskiej, a gdy obżałowani WW. Xięża Seniorowie Reczyński i Chodorowski, oraz Floryan Adamowicz przy tych rozporządzeniach Pułkownikowej Cedrowskiej zamierzacie utrzymywać się, i z o. nych szukać dla siebie skutku, przeto żalujący delatorowie zmuszeni szukać krokiem prawnym zniszczenia nie należnych dokumentów przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską podziałanych, i uwolnienia majątku Dociszek od narzuconych niewolnie obcych ciężarów, pozywają abżałowanych WW. przed Sąd Ziemski Lidzki zakładając następne prozby: Ante omnia przyznania Aktorstwa majątku Dociszek dla żalującej Kazimiery Kamińskiej, uwolnienia tegoż majątku od wszelkich długów i zapisów zeszłej Pułkownikowej Cedrowskiej, znikczemnienia tych wszystkich dokumentów przez Pułkownikową Cedrowską podziałanych, któreby majątek Dociszki do jey nienależący, obarczać miały, nakazania ich zwrotu w Oryginałach, i z Akt eliminaty w tym celu naznaczenia na obżałowanych komportacyi wszelkich obligów, kart i w iakimkolwiek tytule dokumentów, przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską dla obżałowanych poczynionych i powydawanych, Sądzenia na obżałowanych expensow prawnych i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy proszonym i dowiedzionem będzie z wolną po prawą żałoby.

Roku 1821 zbra 20 Dnia wozny niżej piszący się świadczę, iż tego pozuu w sprawie Wielmożnych Kazimierza b. Sędziego ziem. Lidzkiego iako ojca i naturalnego opiekuna, a Kazimiery Sędzianki małoletniey córki iako Aktorki interessu, Kamińskich po WW. JJ. Xięży Stefana Reczyńskiego Wileńskiego, i Stefana Chodorowskiego Białoruskiego, seniorow ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz po JPana Floryana Adamowicza ekonoma dociskiego przed Sąd ziem. pttu. Lidzkiego na kadencyą następną trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 w mieście Lidzie rozpocząć się i sądzić się mającą, wyniesionego, kopii dwie, iedną W. Adamowiczowi oczewisto w majątności Dociszkach w Lidzkim Powiecie leżący w ręce podałem, drugą WW. JJ. Xiężom Reczyńskiemu i Chodorowskiemu seniorom iako nie mającym w Gubernii Grodzieńskiej i w powiecie Lidzkim osiadłości, do drzwi Sądowych ziemskich w mieście Lidzie przybiłem, a dla pewnego tych osób uwiadomo-

mienia, sam autentyk po zeznaniu onego w aktach ziem. Lidzkich do gazet Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia przesyłam. Datt ut supra Michał Rucki w P. L.

Roku 1821 decembra 21 dnia przed aktami ziemskimi powiatu Lidzkiego osobiście stanąwszy wyżej podpisany wozny ten kwitrellacyyny podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjął w akta umieścić o zgodności z księgami i o opłacie poszlin pieczętnych świadczę

Michał Dziwiąłowski Gintowtt Regent Z. P. Lidz.

Takowy pozew wespół z relacją Wozęską zeznaną, ze wolno drukować i do Gazety Kurjera Litewskiego umieścić poświadczam.

Jakób Różyc Halicki Pisarz Ziemski powiatu Lidzkiego.

O s w i a d c z e n i e.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Sądu Ziem. pitu Zawileyskiego w dacie poniżej zapisanego, podpieczęcią urzędową stronie rekwirującej w Roku 1822 januarii wydan.

Roku 1822 mca. januaryi 4tego dnia w Jmieniu JW. Wincentego Wołodkowicza b. Prezydenta pierwszego Departamentu Gubernii Mińskiej, na mocy plenipotencyi dnia 7 decembra ominionego roku wydaney, i w ziemstwie Mińskim przyznaney, Walenty Zambrzycki b. podsedek ziem. Miński czyni naysolenniejsze oświadczenie, z następnego powodu: Sąd taxatorsko exdywizorski w majątności Kobylniku były dekretem swym dnia 17 nowembra 1821 zapadłym, rozdzieliwszy do Skarbu Mpnarszego zaległe, a na Błosznikach w Guberni Mińskiej w pcie Dziśnieńskim liczące się remanenta na ogólnych pretensorów do masy JW. Jana Świętorzeckiego b. w. Marszałka ptu Zawileyskiego stosunek mających tychże kredytorów biorących schedy, na termin 15 decembra ominionego roku, do opłaty proporcjonalney illości na zaspokoienie Skarbu Monarszego pod kwit JW Wołodkowicza Prezydenta i depar. gubernii Mińskiej obowiązali i w przypadku nieuiszczenia tego warunku extenuacją sched zawod czyniących, zabezpieczył. obżatowan JWW. i WW. Schedaryuszowie Kobylniccy najmniejzzy akuratności, prócz W. Fabiana Świętorzeckiego podsędku Mińskiego, w dopełnieniu satysfakcyi dekretowi, nieokazali, żaden z nich na naznaczony termin do Dzisny należności nieopłacił, a takim postępowaniem zapowiadając żałmu wiele nieprzyjemności, jako posiadającemu fundum Błosznik ewikcyi skarbowey uległych na exekucyą, narastanie pen i tysiączne niespokojności narażacie, żałujący dellator zwykły po obywatelsku traktować interressa, nie chwytając się ostatecznego środka dekretem exdywizorskim sobie zawarowanego i do piątego februaryi terażniejszego Roku oświadczając cierpliwość, wnosić należność z nastajacemi penami zamierza, lecz że po upłynionym terminie rygor prawa rozciągnięty, nieakuratni Schedaryuszowie sami sobie przypisać zechcą i wszelkich strąt i expensów będąc przyczyną, staną się odpowiedzialnemi uczestnikami, niniejszém oświadczeniem przed powszechnością zapowiada i dla dójścia wszystkim do wiadomości przez Kurjera Litewskiego awizować postanawia. W protokule (podpisano) Walenty Zambrzycki były Miński Podsędek. Działo się w mieście powiatowem Swiencianach.

Zgodno z protokołem potocznym świadczę Julian Narkiewicz Regent ziem. Zawileyski.

Takowe oświadczenie może być umieszczane w Kurjerze Litewskim poświadczam Józef Bukowski pisarz ziem. Zawileyski.

2. Kommissya sądownicza ukazem Jego Cesarzkiej Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Caley Rossyi Króla Polskiego etc etc etc Roku terażniejszego 1821. dnia 18. julii v. s. własnoręcznie podpisanym do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej H. P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowem Starym Konstantynowie w kraju Rossyyskim a Gubernii Wołyńskiej leżącym, odkryta i tymczasowo pobyt swój mająca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19 grudnia bieżącego 1821 r: przystępując do wykonania prawideł wyżej rzeczonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znajduje, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tém w publicznych wiadomościach rossyyskich, polskich, i zagranicznych, niemniej naznaczyć wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej termina do przedstawienia poszukiwanych przez nich należności tym, co w granicach Państwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego znajdują się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkającym roczny, licząc od dnia publikacyi, a to pod obawą w przypadku uchybienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowiła. Wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiej, iż ci w Państwie Rossyjskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych krajach za granicą znajdujących się w upływie roku lednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JW. Rzewuskiej należności, pod utratą w przypadku nierawienia się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadeklarować; iakowe postanowienie, celem zawiadomienia stron interessowanych o otwarciu swej Kommissyi, jakoteż wezwaniu wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowney do Rządów Guberni Wołyńskiego, Podolskiego i Kiiowskiego, tudzież do Redakcyów Gazet Petersburskiej Wileńskiej, Warszawskiej, Lwowskiej, Widenkiej, Berlińskiej i Paryskiej. dla trzykrotnego, ogłoszenia przesłać. Działo się w mieście Starym Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowniczey roku 1821 dnia 19 grudnia. Protokół podpisali. Prezes Wincenty Ledochowski, Deputat Dronizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

O Zgodności z prothokołem świadczę Deputat Ludwik Dubiecki.

O g ł o s z e n i e.

2. Na skutek przepisań od zwierzchności wyszłych Rada miejska Wileńska podaje do powszechney wszystkich wiadomości ażeby mieszczan wileńskich do skazek po rewizyi ostateczney 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiej przemieszkujących, dla opłaty należnych od nich podatków, właściciele swych majątków i innego tytułu dzierżawcy, pod któremi znajdują się takowimieszczanie, bez najmniejzzy zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitów z opłaty podatków aż po rok 1823, pod żadnym pretextem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wyniknąć mogącey. Datt roku 1822 mca januaryi 4 dnia.

Prezydent Rady Franciszek Poznański.